

Kanalkoncert 22.08.2001

Man var indbudt til et musikalsk arrangement med i alt 167 deltagere, ombord på en af DFDS Canal Tours med deltagelse af Københavns Politi Sangkor og Politiets Damesangkor København.

Blandt de indbudte gæster sås bl.a. politidirektøren, rigspolitichefen og direktøren for DFDS Canal Tours.

Turen

Der lagdes ganske langsomt ud fra Gammel Strand lidt efter kl. 18.30 med kurs ad Holmens Kanal mod Kbh's Havn.

Jeg havde placeret mig omkring midten i sidste halvdel af båden og kunne høre hvad der blev sunget, men svagt... idet der dels var støjende trafik i gaderne ovenfor.

Derfor kom det som en pragtfuld overraskelse, da vi under sang sejlede ind under Holmens Bro.

Pludselig samlede hvælvningen under broen stemmerne i en vidunderlig styrke, harmoni og balance og min sjæl jublede indeni.

Turen gik videre på samme vis, og vi fik oplyst, at vi skulle møde TV-Lorry og Københavns Politiorkester inde i Nyhavn ved ankeret.

Først gik turen til Søfort Trekroner, hvor Politidirektøren som protektor for koret fik overrakt Protektornålen, Derefter sang koret

"Let me call you sweetheart".

Ovenfor trappen på forvet stod en ældre amerikansk turist-dame med et forundret udtryk i ansigtet, hvilket dog ikke hindrede hende i at synge med af hjertens lyst, hun kunne hele teksten udenad.

Klokken 19.44, anløb vi Nyhavn som planlagt. Her blev vi modtaget af politiorkesteret, og vi kvitterede med en sang efter at Politidirektøren var blevet interviewet af TV-2 Lorry.

derefter gik turen gennem Christianshavns kanaler til Torvegade, hvor vi blev frekventeret med diverse sange iblandet ægte grønlandsk trommedans. I første omgang kunne man forveksle trommedansen med en gang fulde-mands optræden, men ved nærmere eftertanke fik jeg en fornemmelse af en kultur kollision, idet der i de grønlandske traditioner ligger, at når man synger er der fest og når der er fest danses der trommedans.

Under hele turen sad jeg med en forunderlig følelse af blidhed, som prægede alle disse storbymenneskers ellers så tillukkede ansigter, når vi passerede dem.

Entering the twilight zone

Da vi sejlede videre under Torvegade broen entrede vi samtidig den magiske time og magi opstod så det baskede. Vinden havde lagt sig tusmørket var ved at sænke sig og vi gled ganske stille ind i den sidste del af Christianshavns Kanal mellem de gamle huse og herre koret sang "Kornmodsglansen". Folk åbnede deres vinduer og lyttede forundret og betaget i det korte øjeblik vi gled forbi. Damekoret fortsatte med "Stille hjerte sol går ned" og selv om vi langsomt bevægede os fremad, var det som om, tiden pludselig stod stille.

Mine øjne blev fugtige. Hvad var det dog der skete.....var jeg bare et gammelt sentimentalt fjols?.....

Nej, magien var tilstede og opstod af det dæmpede lys, de gamle huse, stilheden, den tyste glidende bevægelse,

Stemmerne - og den ro der opstår, når de optrædende slapper helt af og "lader tingene ske af sig selv",

fremkalder en ubeskrivelig harmoni, balance og ægthed.

Min reaktion er og har altid været tårer, når jeg står over for det ægte og uomtvistelige, men tro mig, der er langt mellem sjusserne.

Her dukkede mine tabte illusioner om min identitet og mine rødder op på en forunderlig og dejlig måde.

Ting, man i vort kolde frustrerende samfund troede tabt, var pludselig til stede.

Aftenens sidste event var under Stormbroen hvor "Skipper Hedegaard" smagfuldt stoppede og slukkede for motoren, mens herre koret satte punktum for en meget speciel aften med "Natten er så stille".

Jeg kender godt den lidt spottende bemærkning:

"Der var ikke et øje tørt".

men en ting er i hvert fald sikkert, her var et par stykker, der ikke var det.

Life has its moments! Tak for en uforglemmelig og betagende aften!

Bjørn Loudrup - Kapelmester